

عنوان مقاله:

باغ-مجسمه جایگاه باغ مجسمه در فضای شهری تهران

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 8، شماره 35 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

پدیده عادلوند - پژوهشگر دکتری پژوهش هنر، دانشگاه الزهراء، پژوهشکده نظر، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

باغ مجسمه یکی از کامل ترین نمونه های تعامل هنر و طبیعت در شهر است که پیشینه ای در غرب و فرهنگ اروپایی دارد و شکل کلاسیک آن به دوران باستان می رسد. پس از دوران مدرن، باغ مجسمه گونه ای جدید از هنر محیطی به شمار می رود که رابطه انسان، طبیعت و منظر را به تجربه می گذارد. در دوران قاجار، تحت تاثیر هنر غرب، مجسمه به عنوان گونه ای از هنر عمومی وارد فضای شهری شد و بعضا به عنوان نمادی از تجدد در باغ های خصوصی قرار گرفت. همچنین باغ سازی، در مواجهه با تغییرات الگوهای شهرسازی به شیوه غربی کم کم جای خود را به پارک اروپایی داد. در دوران پهلوی نیز با قوت گرفتن جریان تجدد مآبانه بر رونق پارک سازی و از طرفی حضور مجسمه در فضاهای شهری افزوده شد اما نمونه ای از باغ مجسمه به معنای اصلی خود در شهر تهران ساخته نشد. پس از گذشت حدود یک دهه از پیروزی انقلاب اسامی به مرور بر تعداد مجسمه های شهری افزوده شد. تفکر جایابی مجسمه ها در فضای عمومی اگرچه موجب شد در چند پارک و محوطه سبز از جمله محوطه موزه هنرهای معاصر تهران و بوستان خانه هنرمندان ایران این ایده عملی شود، اما به نظر می رسد نمونه های شهری تهران همچنان از ساختار و معنای اصلی باغ مجسمه دور هستند. این مقاله به دنبال پاسخگویی به این پرسش که چرا باغ مجسمه پس از گذشت حدود یک قرن نتوانست در فضای شهری تهران جایگاهی بیابد و با قبول این نظر که باغ مجسمه گونه ای در امتداد سنت باغ سازی بوده و بیانی هنرمندانه از رابطه مردمان هر سرزمین با طبیعت است چنین نتیجه می گیرد که با جایگزینی باغ با پارک در ایران و از بین رفتن بستر شکل گیری باغ مجسمه به نظر می رسد هیچ گاه نتوانسته ایم این پدیده وارداتی را بومی کنیم و باغ مجسمه به معنای حقیقی و با هویت ایرانی داشته باشیم.

کلمات کلیدی:

باغ مجسمه، پارک، باغ مجسمه موزه هنرهای معاصر تهران، باغ مجسمه بوستان هنرمندان ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643888>

